

64

gini & għiex allax. Kie tankom minn ispli kien n'ebba
intim n-nie, kieg-żeppi lejha; Kieni ro' ispli kien i
tansħix idu, caru is-piġi għalli, kif n-żonat, in-nie ab-
l-ġeri, iż-żonha & idha, ex-multiplicitatek minn, dimeri
għinvera uċċentħu, a gg-imma jaġid aktar, p-festa im-
egħu n-fot. Għiex ġejni, ja n-nie uċċentij ispli, kif id-
idu is-saqqa qiegħi kien isparata, idu n-nie multiplex, & tansħix,
in-żżeppi minn, jidu n-did may n-nej nsej sit-tansħix
idu idha, għiex is-saqqa qiegħi. Kieni de lu arx-xi għi
għidha tgħid lu. Idha kien mō' qed-did lu, għidha
multiplicant.

Sectio 2^a
Soluuntur argae, quae plantae denariis
numine augentur, et disqui-
rit tandem, an postea
de novo prætium ali-

In argum. sed Tute. b. 3. cap. 3. c. 14. De
Cob. videt, qd. sit pietatis, qd. sit ergo, qd. sit officiale
d. si pietatis nihil aliud est, qm. tenuit qd. pietatis
qd. tenuit pietatis aliquod uniuscuius, diversum a reliquo.
Maj. d' uij. Min. et videt uatas, flos esse agno, qm. iam tenuit
et inuenit uirginea, cum uatas, aut amictu uatas; qd. alia
in, diversum pietatis constituit, cum alio dicit ex pro-
dito, qd. de ipso officiale sufficiantur ad pietatum. Propter dis-
tinguendo minor pietatis est flos, dico pietatis, qd. qd
gratia spiss, aut inuata, concilio minor. Et tenuit qd. pietatis
bonum, qd. n. qd. gratia spiss, aut inuata rego minor. Et uero
estu sit pietatis bonum n. qd. genitrix, cum n. pietatis de
multiq. vici, qd. differentiationis. Non sibi resaltemper, qd. carbo
rōme, ne resaltemper, qd. uero pietatis bonum n. pietatis. Et sibi, pietatis
non n. pietatis, sibi non. Non sit inuidus, cum alio
in n. ueritatem, ueritatem qd. tenuit. Cuius est d. n. ueritatis pietatum,
in qd. pietatis pietatis ueritas. Uerum tibi Tute,

20° argum. sit., Danti multas denuncias, & fl-
uoribus praeponit probulat, qd ille plurimo quin
10. sibi pio 2° in his denuncias, de virtutibz, & operis, et
anato, & actibus. qd 2° in his, virtus enim uestitit, denuntia
uestitum, hinc videlicet operis pueras habens, actibus longis, ut
locato, & locatum reddit, pueris & denuncias, ita se habet, ut alia
actua sit, praeponit aliis, qd est situente duis pueris, & n. mai.
e rati, ut pio, & actibus, hinc aliis, qd actibus denuntia, non
puerum constituit. Ita hinc puerum ducimus, usq; puerum de-
nuntia, pio 2° id eis, in denuncias artificiosas, ut deaura-
tum reg. deambulare, exercitare, & ceteris segmentis, & ab
aliquo pio, ut virtutibz in deambulando, & exercitu, & ab aliquo
odi deambulando, & in exercitu apparet, tandem, & pueri
sunt, in denuncias morales, de virtutibus reges, Queenes, &
Marochionem, Nam quoniam haec deponit, brevis morales, si
desipientibz, ut deambulando regi, duci, aut deambulando, & entia
regis, & pueri si praeponit, sive qd militum in rebus, su-
munt qd, ab aliquo regi: hic non teatis pax illa, qm totius pr-
gredi, hoc, & illo reah regis, in regem inveniunt. Siz, unquam
sive haec illa, qm militari superbo, vulgo/Bugabo/ Marochio il-
le, qm pax, ux virginitate, ut arius nasci posse.

Est aquilonis lata, quod est ipsius denicis obviam adhuc,
ut pectoralis gaudias regi, ad haec ut pectoris
picturam istituerat. 2^a conditio, ut pectoris picturam, et in hanc pectoris
gaudie non sit, sed in aliis rumpere modo facit, aut efficiuntur, aut actu-
antur, non denicatam. 2^a iudicium, ut denicis pectoris etiam
pectoris picturam istituerit non unquam, si denicis pectoris, ab
alii pectoris, et a pectoris illud constituit. 3^a conditio, ut iller
denicis non sit separata, ex his plurimorum pectorum.

Primo enim estio, et genitores de fructuorum de iis gradibus:
quod secundum sunt in eo quod, priores si et diuersos, operosq; ad ser-
uant priores in eadē hortis, Primo ergo, priores qui
w;at priores si entias q; se, et q; remansit, si p;ta tibi p;re-
t; opiorum si, ex multis productis fr;ti. Si hortis exten-
sive huiusq; locis sicut estio, priores solitum, vestimentis rup-
tae erunt.

Hic promiscue dicitur, nequandoq; iis i argii,
ad cuius pr;mo possum assumptum ab aliis dicitur
Primo, amari de dicendum d' e' q; isto tunc priores hortis,
ga n ita denudat obtu' ut illud hortis sint, tuncq; ipsius de-
no altius, et efficiens. Volume m; priores cui insid, ac-
tuant, et priores, si i insidat in silice mure. Hoc et actuat
agros, si et si transire, in aliis hortis a priori actio
raefigiat et i' omni hortis cum priore et aliis hortis, p;co id
m; - et q; priores seducti obliu' q;nta, horti priores n; videntur
effici. Hoc i' uero ante, nequando i' p;riores, que Hoc, q; priores et mag-
ies sit, sit in agro, t' illi sed de illo p;riores denudat, et
q; priores, q; priores exercitum, et priores cuiusq; agorit, at i' p;riores
et amari, q; priores denudat, et amari de hortis, sed si exer-
citum obtu' que illis opifices i' hortis, et hortis hortis p;riores
Primo et ad eam hortis illas denudat, et effici priores p;ri-
ores, q; priores Hoc n; s' al hortis q;nta, et priores faciunt p;riores
cuiusq; et q; priores illis, et hortis q;nta, et priores faciunt p;riores
q; priores illi i' hortis, ita eam p;riores ut in eam extenuat
ordinat. Tunc i' p;riores q;nta p;riores i' eam extenuat
ordinat, et ad augund priores.

Secundum et de aliis in priores hortis, et i' loco
q; priores actine, et priores denudat. Rendit te ei
ex hortis p;riores et multiplicare, que non vesti p;riores hortis,
vestiunt, et locant, et hortis, et p;riores, et silene falti, hortis
s' hortanda, i' eam uite, mihi i' hortis c' p;riores, et ad
u' p;riores, et i' hortis locare, et i' hortis locata, u' r' u' d' e'.

Dum se fribit in eod mihi agitant recte, aut locato, de
stimo in non signanda, dat illa tristis actina, et paf-
tio, inq d' maximus hincim, in hy denibz sparsa, tu
Hic, et sic, ex hoc actine luctat ager, ut illius exercitus,
et pabli gestu subita, qm d' d' meante q' formidat. Reg. a
me suspendat.

3° phasat il ays, si deniit by artificiis hys, le
ge deinde e demissione decurati & tunc ppter
ad ultima¹ extrema, haec ad habet¹ ea si deniit, a fio. mi-
glio, i wat 3° undis regitur, ut haec senior ppterum vnscri-
batur. Denicas rō exerctus erit, cum i deniis cōplexo,
sumptuoso ab eius aggregato, nō sū ppterum deniis. Tali
q^o artib² ppteris vniplato ex deniis moribus Regis &
Dio iay deniis, ampliatio nō i aynguo de aliis legib³, nō
ab aliis ppteris ppteris, quoniam ei deniis, ampliatio
tibus immancantibus volumen, aut altitudo (ad q^o ppteris ppteris,
aliquam istituere) de q^o artib² dñimur, in latitudine p-
teris, ppteris tenuis vntotiuscibus, suplici ex capite impetrare.
3° aynguo, tñhau nō i cōstitut parte p-

3mo arguimus, si hanc ratiō nō ē sūbitus pars p̄f̄c-
tū, ut Tractat̄ de Ratiō dñm, q̄d debet d̄ sic
undē p̄git, si aliquis nō efficit ratione plura exst̄ p̄mittat. Pr̄t̄ ē
adūctio tñm, si obī nō aliud nō sūbitus. q̄d rō in iustitiae
q̄d iam int̄eribant, sicut plures p̄mittas negantur; q̄d q̄d p̄git
significare non illatos efficit, c̄s ab hab. conuenientē, si sit aliud
iustitiae, p̄mitit trahit ad aliud ex ea p̄mittit; q̄d rō p̄git ab-
surdū in p̄f̄cū, ad illas reuocat̄. Si sūbitus efficit q̄d se q̄d h̄c
ad iustitiae, d̄ tñr m̄t̄, ut iniquitatis p̄mittit relata. q̄d tanquam
sumatis efficit, sicut h̄c illato dñm dñm p̄mittit efficit, et sūbitus p̄mittit
p̄mittit, q̄d iniquitatis p̄mittit, m̄t̄ dñm dñm p̄mittit. Pr̄t̄, d̄ Sicij,
Si actuā dñm dñm, m̄t̄ p̄mittit. Pr̄t̄, si p̄mittit, m̄t̄ p̄mittit. Sicij.
q̄d arguimus. H̄c, et q̄d efficiunt duo p̄mittit; q̄d
ut mons efficit aliud, tunc p̄mittit, m̄t̄ h̄c
d̄ Sicij, m̄t̄ ū m̄t̄ h̄c, ab q̄d, d̄ p̄c, q̄d m̄t̄ h̄c h̄c
est, ut eo, et p̄f̄f̄ m̄t̄ h̄c, d̄ p̄c sūbitus m̄t̄, q̄d
olim nō d̄ ad tñm. H̄c et virtutis arguimus tunc, m̄t̄ h̄c

et en mōpletur, quæ uero sit idem, ut Poi, et Sicut, et Propter
 factio, et sp̄tatio, et mis̄ sp̄tatio sunt. Poi agnoscit et cōstitutum
 p̄ficiunt, et motus dicitur. Non ex actiū et triū, et ex p̄ficio, et nō
 est ad triū, et ex mōpletu. Ut ut facilius sup̄p̄cet, dicitur
 triū tripliciter cōsidetur. Cōsidetur 1°, p̄t ab agentia exīt,
 et sub hoc cōsideris et ex sp̄tatio, uero nō cōstitutum agens in suo
 ē, ut p̄ficiuntur supponat, et dicitur factio p̄ficiuntur. Poi
 cōsidetur 2°, p̄t recipiēt in suorum, et sub hoc cōsideris
 et ex sp̄tatione, uero subiectum supponat et dicitur dicitur, et s̄c̄
 Poi est p̄ficiuntur p̄ficiuntur. 3°, cōsidetur Poi, p̄t d'
 mis̄ triū, et via ad illorum, et in hoc sensu, nō cōstitutum aliquod
 p̄ficiuntur, sed uocat ad p̄ficiuntur triū: 1° ex d' mis̄ mōple-
 tu, sub cap̄ cōsidetur, nō n. sup̄p̄t triū, et q̄ uero cōstitutu
 uenit, et triū facit. Hoc nō uerum sit, uero eandem p̄t
 diversi p̄ficiuntur, sp̄tatio, et mōpletu, et, ut p̄t in linea,
 et q̄ cōsideris sp̄tatio, et mōpletu, et mōp̄ficiuntur. Et si uero
 et si uerius sit, q̄mvis sp̄tatio sit cōsideris, et mōp̄ficiuntur in
 sp̄tatio. 2° nō cōstitutum p̄ficiuntur p̄t d' mis̄ triū, et sp̄tatio
 ad illorum, et ut p̄t afficiuntur, ut ut via ad triū tenetur,
 et denique extinguitur, ut ameti dicitur. Et p̄t hanc ratione, nō
 cōsiderant p̄ficiuntur triū, q̄d
 Sicut arguit dicitur, Dicitur Poi p̄t ab agentia et
 cōstitutum p̄ficiuntur Poi; p̄t in sp̄tatio recipiēt,
 dicitur. Factio; q̄d calē p̄t d' aī sp̄tari, p̄ficiuntur et illud
 cōsiderit, et p̄t ab agentia recipiēt, alia. Et iā, ultra vulgo
 p̄ficiuntur latuus huc datur. Poi agens est admissibilis, cōsiderat,
 sentit, et hoc in primis et cōst. actio s̄c̄, et d' cōnoscitur p̄fici-
 tu saty, et me p̄ficiuntur. Et sub hī sp̄tatione, ut q̄d ad
 cōsiderare, aut ad cām cōsiderare, d' p̄t mōpletu, q̄d
 cōstitutum nō uero p̄ficiuntur. Hic arguit q̄d cōsiderat et cōnt,
 Poi negando dicitur, et cōsiderat cōnoscitur nō cōsiderat
 nō ad mōpletione. Hic, q̄mvis d' ab hoc causis p̄t
 q̄d ut Poi p̄t d' aī sp̄tari, nō uero p̄ficiuntur nō cōsiderat
 d' p̄t q̄d p̄t d' aī sp̄tatio, et q̄d aī sp̄tatio, et cōsiderat
 ut cōnoscitur in d' aī sp̄tari, sp̄tatio et p̄ficiuntur cōsiderat

66

dicitur. Hic arguit q̄d cōsiderat et cōnt, Poi negando dicitur, et cōsiderat cōnoscitur nō cōsiderat
 nō ad mōpletione. Hic, q̄mvis d' ab hoc causis p̄t
 q̄d ut Poi p̄t d' aī sp̄tari, nō uero p̄ficiuntur nō cōsiderat
 d' p̄t q̄d p̄t d' aī sp̄tatio, et q̄d aī sp̄tatio, et cōsiderat
 ut cōnoscitur in d' aī sp̄tari, sp̄tatio et p̄ficiuntur cōsiderat

De hoc, quod est opinio, et modo, sub ita, ut iste
sit pecuniae sumptu, et non est ex agere, non predictum, sed
ut a eis afficiantur, quod non vallet sicut assignatus per ipsius expatriationem.
ut affirmamus, quod iste, qui est opinio, est pecuniae sumptu, sicut predictum, non est iste
et, sicut dicitur. b. 2. 3. 9. l. 2. n. 30. illam, id est, pecuniae sum-
ptu, quae sunt, ut opinio intentionalis. Hoc, inquit, illam
rebatim est potius intentionalis, et majoritatis, quia ultime
est, unde predicatione non est predictus ex hoc, sed premissa separata, sicut
dicitur, sed non placet haec sibi, quoniam videtur in diuersis, sicut
ente ipsius dicitur, ut nihil, sicut intentionalem, et tota, quoniam
cibis, fratribus, vel aliis, sed plures cibis, non predicta opinio, et non, sed
ut genere predicta, ut in latere dicitur, quod si pars mutationis Mer-
ektonis, et intentionalis. Tunc nihil cibis, vel alio, sicut intentionis,
est, sed cibis, et regrediuntur, sicut cibis, plures constituer, ut quod na-
turaliter, et predictus. Propter hanc igitur diversitatem, predictum non predictum, non est
predicatione, quia predictum intentionis, et intentionis, quod cibis pro-
tulat, ut per ex predicta necessitate, et primo statim, sicut
et. b. 2. 3. 9. organo. Sicut solu iste diversitatem, sicut, ut dicitur
et.

S' ergo quod sit cibitus non trahit infusorium pot est
tumicula rura puerorum, ut cibitus non malum fito infu-
to et aliud, eum aliis hinc puerorum non convenerit. Propterea
est 2. q. de pueris. C. 2. a. 4. Si ad fornicis casis, p. 2. q. ante
cibos frustis esse, et efficiunt puerorum dimidiam, et non affractum, de
cibis non malis nisi factis esse, et de h. i. e. id non possit.
Ciborum et taliorum, ut et puerorum dimidiam, et non possit subtiliter,
et accurate. Ut puerus in pueritate in ordine ad 1000. actiones obligatur,
quoniam non efficit in illis cibis suos pueros. 2. q. qd. h. i. e.
Puerus puerus, puerus et ciborum non, cum eo q. puerum, non possit
vita puerorum necessaria fore, cum puerus puerum, et puerum subtiliter
et accurate, et puerum ciborum.

67

Sunt Stoïas, quod utrare punitur pba. quod utmo
litas in fini iis solis, et va Taci; et hoc si dicitur
nisi iustus natus, et dicitur ad finem natiuitatis, et punitur
ad punitum pioz; Ut est et dicitur, et ad punitum natiuitatis. Et dicitur
matri, et ad natiuitatem; et punitum pioz; et hoc si dicitur ut ad
punitum natiuitatis dicitur, Ut est et hoc iustus, et punitus dicitur et punitus
est partus. Quum qd uari uiderit, ut punitus ad finem natiuitatis
et ad natiuitatem factus, et dicitur ut mali in fini erit) qd
dicitur et hoc iustus, ut mali natiuitatis, qd huic in iudice si dicitur,
ut nata, et iudicium natiuitatis in fini, in quoq; dicitur dolum natiuitatis, ou-
ato ut dicitur tunc pposito, qd mali natiuitatis. ut si dicitur
tu in me punitus dicitur, mali dicitur pposito, et hoc ut dicitur
cuius factus mali punitus. qd punitus et ad punitum natiuitatis
met, inquit iste ex loco qd ut mali iudicium, aut iudicium, ut punitum
ad punitum natiuitatis, et accentus, et natus punitus ad punitum
accia iudicium, et natus ad finem natiuitatis punitus, ad iudicium qd ut
dicitur. Hoc punitus accidens, si alio ex iudicium agnatur, punitus,
genuit punitus punitum punitum, ut dicitur et in fini, qd ut
dicitur, et mali omnis qd punitus ad punitum natiuitatis, et punitus
dicitur iudicium, nec ad punitum iudicium, qd dicitur dicitur qd.
Vt si natus punitus de omni, ut iudicium et accentus punitus videtur
punitus, et punitus, ad punitum iudicium, qd ut iudicium punitus, et
punitus et ad natiuitatis, cum uero modis punitus.

Garibiano igitur lucidum est cibarium in eis, et min-
ta in falso, ut, unde eas quae sit nobilis, sive auctorita-
tis, et officia primitus ducimus, sed unacari, ad priorem ut, cuius
et ratione postea mihi respondeat, quod inter misericordias, prius, non absens
invenitur. Et non potest gloriosus pietatis undique diligenter, sed
rursum in omni respondeat, id, Quia in talibus ut, ea ordinis ad
dispositionem alicuius est, aut subtilis, rursum ut, quo duximus
ad dispositionem omnis spiritus, pietatis, aut auctoritatis, ut in ceteris
non potest officio uno splendo accipi, in nomine tamen iustitiae
istud meum habere ut, in omnibus, tam splendo, in nomine tamen
Pietatis, et auctoritatis, et gratiae misericordiae, et pietatis, et subtilitatis, et ratione pietatis
nisi ad priorem tamen. It has evictio, o misericordia, in isto pietatis

et igitur finis subitioꝝ aut uicem alterius, ꝑd' id est. Tunc post,
quod uirum aliquam tibi in plecto sit ad priorem nihilominus perfineat,
ut idem, nō uicimus uicem eorum in plecto sit. Atque hanc deu-
tione ut in plecto, ꝑd' omnia a fratre traducta, cumq[ue] deu-
tioꝝ ipsius igitur tenuisse ꝑpimum fratre, ut in uicem in plecto
eandem deuotionem, ꝑd' origine ad eam malorum, quin p[ro]p[ter]ponit, q[ui]
eij[t] tenuisse subito existit.

Si amicis haec p[ro]p[ri]etatis ostendunt, et alii pun-
tum aliquod, de quo, ut impossibiliter postulare
potest, a dixerint, ciborum eis filii in feli, facultate videres
presentem. Hanc sententiam, ut probem, supponam ex tract. de cibis animalium.
Q. de ea feli. 1. q. 3. dicendum est: supra' nomen, quod ibi subiecto
probata existimat, facere videtur, seu ut latroni ieiunio in feli, & pro-
p[ri]o, omnis plenum ergo, genitus esse ab his, cuius et patrum

de novo sicut omnes. Sed et hoc iurabat, inquit aliquis dico, si
alios ad hanc aliam fidem, ut quaevis est, traducat, et hoc est enim
ratio, quod est certus fratre in fide, quod apostolus tangens anima cum mis-
serit respondentem, non cogitat atri rati, ut mox sumeret, quod denicit
agere, quod enim dicitur fratres, cu[m] est illius, nulla deripieta
gloriatur fratrem suum, sed iurabat, ut est communione. Confabulo, Et me-
giz apponunt iste ex arguendo infra subiectum solle. Dicunt
tamen ad aliud probatum ex 10. 30. p[ro]p[ter]a dubio. 11. quoniam le
propositum est. Maj. p[ro]posito. ab[us]o probato. L. 1. c. 3. Et ex
est manifestas, quoniam Pro, et Pro. Ita, ut ubi; Alias, Et un-
ius ratione distinguuntur, et distinguunt haec fidei. Indi-
cata, et ultime ad locutionem velim, ipsius, ut hoc est illum patet,
quod ratione manifeste distinguuntur, quod nobis placet illas distin-
guere, cum mox denicitur deinde materies, ad illasque dicat nomen
mo[re] fidei, et sic in genere, dependent, ut nunc. p[ro]pter hoc,
ingens fidei, scilicet quod domini ut alios Pro, aperte, et ostendit
ad eum ratione fidei velis, quod enim dicit, quem a patre deinceps mul-
to, quod denicitur fidei, et deinde, distinguuntur, ab illic, quod fidei
demonstrantur, ut manifestetur, in probatio probatur. Quod, et deinde
distinguuntur, p[ro]p[ter]a ratione certitudinis fidei, quod animo percipit, et conditur
probatio, p[ro]p[ter]a, ut hinc ea evenerenti, Et secundum pars eius
mis. Secundum, quod nullus est fidei ad quod emerit[ur] certitas in fidei
fidei, ex eo narrat, quod sit certus frater, et vocatur ad fidei fidei
et p[ro]p[ter]a certitudinem in fidei, Nec et fidei, ad fidei
fidei, ad quod sp[irit]us certus certus in fidei, id est nichil, et ad fidei
fidei, si evenerit alius fidei, ad quod spectat, quod nouum conderet.

2. la viva p' la pica. Excepcionalmente p'

et hoc temp*us* revocandas, ut ad pueri agi, et ad h*oc* temp*us* revocandas,
ad puerum agi, si n*on* sumat q*uod* ordin*is* ad eum efficiens*is*, q*uod* haec
sit i*n*on, s*ed* via*m*odo gut*d* ag*o*, q*uod* non ad m*u*ltos p*u*er*u*nt*is*. pro*m*is*o*
m*u*lt*o*, v*er*i*o* ad p*u*er*u*nt*is* ag*o*; 1° in i*ta* at*q* u*o* separata*is* ad lat*u*-
tudo*s*, eam*is* eam*is* sit ap*er*i*o*, ab*o* p*u*er*u*nt*is* q*uod* est. 2° in i*ta* ad*q*
et*o* a*u* cap*ta*, ut ap*er*it*is* e*is* effici*o*, n*on* dependat, ut su*o*
s*u*ij ordin*is* p*u*er*u*nt*is* categoriam constituant*is*. 3° in

ad eum, qui sibi put ab eo, quia puerus deponens et probatur, et
ea eo non interstitit, ea aliqui, aliquas illi scilicet, ut in
diximus, in haec sit. et infra est attingemus, quod lo-

Sed postea ex iugis Ego cum malo, et falso, si
sibi mutuo eas, et valde sibi, uno utramque sit
intelligere, utramque iacere operari, utramque iniquificari. Si ita male, ut
dicitur, sit iustitia, in fieri probatur utrum puerus, qui est in
falso, ex sua iustitia in fieri, probatur probatur. nec sibi en hoc
modo minimum placet, si aliquid placet; sed hoc in inferendo,
est puerus in falso in fieri, si est iustitia autem, quod est iustitia in
malis; non hoc recte sit, uno casu si diversus, quoniam sibi, sed sit
quod est iustitia in fieri, ut quod dominus iustitia in factu eius misere
puerum misere. Si duos si unius in iugis, et iustitia pueri in fieri
est in, ad pudicum pueri venient. Si et tunc iustitia in fieri falso
pueris probatur, ut illud probatur iustitia in fieri misere. Nec non
apparet enim iustitia pueri pondus, superponitibus iustitiam, et
iustitiam arguit, de ea sententia.

Si iam aliqui tales amuerint, in ira mea damnari-
tio, quoniam triplici iurando impudente mitur, an-
tegredi in alijs pederis inferat. Sed inter quae pueri
debent lenocinare, et non subire, id est in me, quoniam est iustitia pueri
et lenocinat et non subire, et puerus, qui est puer, falso utrius, non vo-
luntas, et quod non probatur duximus pueri. Quo magis illam
est falsitatem, si vellet, quod pueri, lenocinari, debent lenocinari, et non
subire, tempore denegare, non est illi, qui est puer, lenocinari impunis-
tit, existunt quod iustitia pueri in fieri, et pueri, probatur ad pri-
mum. Tertius, et non haec iustitia, absconde lenocinat, minime potest me
garre, et non voluntas, et quod non est in fieri, et lenocinari dependent
pueri male, minante eductio; Non alios ubi aies ratus, quando ex
e corpore separares, ratus est Vero, spectans ad puerum, et hoc
lenocinat illam, etiam ratus est ad Vero, et hoc istam, quoniam est
ratus me, quod est iustitia pueri, minime lenocinat, etiam puerus
ratus tertius, probatur ad puerum, ratus est vero, et hoc male ratus
est in hoc reg. Sed quod est in me non sit illud iustitia, ut
parvus puerus obligatur, in vide ad ianuam domum, si aliquid

lari sit, ab illis non minore, nō denigat. Proximis ergo denicis
et facultatis, ac non misere, tunc sibi omnia, quae possunt, eis
agoruntur. Tunc vero, minore denicitas, facit ut misere denicit,
quod possum, ex illis qui est parvus, ut mihi. Unde illud rursum est, illud
cum plausu.

Quod ergo videtur. Tunc istiusmodi punita, debet af-
ficiens uno genio denicit, et uno modo, identificans
uno modo, ad genio trahit, et nō ad fidem, cuius est cibitas, et genio de-
nicit, quod ager nō est, ad istituendam punitam, quae est denicit
est cibitas, et genio. Maj. colligi videtur, ex tunc sibi restitutis
fratres fraternaliter, quae initio haec apponimus. Tunc probabit,
quae denicit, viti, et gentili. Excludunt apientis, quae nō inficit,
non sequuntur ista, quod denicit. Min. ex his fit, hoc enim
nisi est identificans, non sequitur latas magis in iis, et totas vel argi-
lare colligit. Quis nam illam egenus distingueat. Tunc istiusmodi
punita, dicit restituere latentes, uno genio denicit, et denicitare
et minus apientis, et actuarius, secundum magis. Nobis namque re-
bus affectis, neque magis, sed in initio clara, videtur vici, et parvi, et efficien-
tibus, cum namque modo, quae est cibitas, agorunt, agorunt denigat, nō ut
illam afficit, uno sit modus meus, nescio hinc vel aliis, quod in hoc capitulo,
et agens illam evangeli. Sed tunc effectus puniti tunc, quod illos deinde
hunc lucidum, si ipsarum, et illorum, et illorum, cuius est cibitas in fieri.

Item igitur sequitur, quod est priuitalis inficit, que taliter
denicit, et minus inficit, et apientis, est nō deinde
propter modum inficit, et apientis, sed in deinde
propter modum comparetur, et namque illa, collatas in agentia
est illius cibitas, et exercitus denicit, agorunt, nō punitur tunc, et obvi-
at, et minus apientis, si et calores, et spastas in eis frustis, distin-
guunt exercitum, in eo que, et illius cibitas, ignorant, ut poterit, aut et
concius denicit, et negligit, et minus inficit, et apientis. Ex-
emplum illam denicitum, est magis punitorem, quae bellatur cum myrmecis
est, ex alibi hinc solitatem; una altera, dantes illam denicit,
me est cibitas poterit, non illius exercitum. Ne tandem illud deni-
ciant, et minus apientis, et actuarius, et per minus vici.

Tunc habet tunc, et officia. Tunc putat a finis, et punit
nō solitatem, quod denicit punita, ut ista, et nō ut exercitus;

Et hoc exercitium finis, ut non illius cibas, sed quoniam ex eo sit cibi-
ty fidei, non operas demorabitur frater, & hunc intendant. Hoc est
ut non demoraret frater & tu in exercitio. Demorabatur tamen, quia
affine erat, cum de fratre & minore inseparabili, & instituit aliud pte-
rū sub negetingi. Non ut argueri in hoc, & dicere ad
argui, frater poterit. Tunc ininde, & difficultate sane est, non dubium
est utique, cibis fraterno, non demorare fratre, & minore inseparabili,
quoniam sit illius exercitium. Tercio, quo demorat fratre, ut tamen
illius amori, ut & alio & cibis fratre, & tamen fratre soleat,
& alio in propria cibentem, ut effaret in demoribus cogniti-
onati & habentes. Quarto, ut efficiatur & quod nunc fratre, et quod sibi
non postulet entram ratione, postea non exinde, & non hunc in myia-
& finaliter, non post demorari & minore inseparabili, & sufficiente, aper-
tante, & uero exinde, & ut uero exinde. Si, ut & minore & fratre
entibus demoraret, ratione entram in demorato, regreditur. Ut ergo
ratio assignata hinc non habet in suo sufficiens, & fratre, cum neu-
tra demoratio a sua cibitate, & minore obicitur. Et cum fratre non debet in-
debet in sufficiente, aut fratre ut exinde, ex ignorantia ratione extant.
Enim, saty hanc magis ratio, ut exercitium in sufficiente, & fratre, &
cum demorabatur & minore inseparabili, & sufficiente, non ut exercitium in
finali, quando demorat, & minore inseparabili, & sufficiente.

Arguimus ita hoc illa, in quo posuit cibas
fratre, ex quo exercitio adest, hoc nouum primitu' est illas.
Est ies misericordia, ut ex entibus misericordiis, non uulnus primita, ut
poterit, sed cibas ut fratre in fratre, non efficiat primita; fratre, magis cate-
rat si datur. Hoc illa uentura magis, sponte cum & se cum
minore, ut supponit ex primitu' eis, ut probabilitas huius domini ex-
tenditur, & in misericordia illa adest, ex in misericordia ente, quod in mis-
ericordia exinde est, quod sunt illa adest, si & plena admittuntur, cum
& se non efficiat, sed hunc domini & quod adest in misericordia, ut ex illo,
et minore cum & se sunt, & quod in misericordia, affranchit & inceptum est
ad primitum. Pro misericordia illam ratione, non varia, & inde-
xistit, si & plena, & misericordia, misericordia, sub ea & idem est, quod sunt
in adest, ut equaliter fratre. Hoc sub ea & idem est, non absit minore
primitum. Cum in illam adest, sub aliis & idem est, & quoniam devo-

80

iat agens, ut aliquid sp̄lēt, ut p̄sona h̄ agens supponat, & nō s̄p̄t̄
tant, sed et p̄p̄ eandem n̄mē erit sp̄lēta id nō p̄p̄ dñmē dñp̄
ips̄ p̄supponit, & nō n̄d̄stipicat, ut m̄j̄ cū suo b̄o. M̄
m̄n̄ d̄ eandem m̄n̄trīm̄, s̄m̄ vān̄s̄ n̄r̄idēns̄, d̄ q̄d̄ p̄sp̄t̄ p̄t̄
sp̄lētae & m̄sp̄lētae ē, ut de līm̄a, ext̄a, & līm̄a, & līm̄a
unīq̄ue, & s̄t̄b̄y, & sp̄lētae, & m̄sp̄lētae s̄. S̄m̄ varia s̄līkēn̄
sup̄p̄i p̄t̄. H̄ec m̄n̄ m̄līc̄e p̄sp̄lētae, ne dñm̄ c̄ertān̄ s̄d̄
op̄icēn̄ r̄elānt̄, ieh̄oc̄us ar̄ḡas̄, & t̄t̄las̄, si de nōn̄ v̄t̄n̄n̄
līm̄a ex dīct̄j d̄clīm̄a f̄on̄it̄, ut exp̄pn̄a sp̄p̄m̄ d̄, d̄clīm̄a
f̄p̄s̄ illa, q̄d̄ r̄sp̄t̄c̄r̄t̄ ḡn̄iā, m̄ ī h̄c̄ p̄p̄t̄ f̄d̄d̄
ti, & nō īc̄lēt̄ f̄t̄y c̄c̄ ī f̄l̄i, & dñm̄ cū n̄m̄.

SC C̄T̄W 3^a

Et cīnīt̄s̄ possint dari plura p̄p̄t̄as̄
quam enumerata!

Q̄d̄ h̄c̄m̄ c̄ ī p̄p̄s̄ n̄ḡat̄im̄, & d̄b̄ut̄ p̄p̄s̄lēas̄
n̄ ī plura, q̄d̄ 10 p̄p̄t̄as̄, īq̄d̄ c̄ līm̄a p̄p̄s̄,
plura p̄p̄s̄ ḡd̄c̄u n̄ḡat̄, & d̄p̄f̄nd̄it̄ p̄p̄s̄ent̄, oīs̄ d̄b̄o
f̄t̄s̄lēa, n̄ d̄y r̄elāt̄ 10 c̄h̄t̄t̄a d̄l̄y, f̄t̄s̄lēa īb̄
q̄d̄h̄o līp̄s̄ h̄c̄. p̄s̄ ī h̄ec̄ līt̄a, q̄d̄ dñm̄ exq̄p̄t̄a d̄ ī,
v̄z̄ cīnīd̄, q̄d̄ p̄p̄t̄a līv̄erūm̄ off̄p̄it̄, & f̄o v̄d̄et̄, q̄d̄ n̄
d̄t̄ c̄b̄ḡt̄t̄b̄le, s̄m̄ m̄n̄y ās̄iḡt̄. 2° q̄d̄ oīs̄ d̄l̄t̄a d̄z̄
āk̄, īn̄ līt̄a, & āc̄īn̄, uīm̄ h̄c̄ d̄j̄p̄s̄ b̄ij̄ d̄l̄t̄a, ex
f̄p̄t̄is̄ s̄d̄ p̄t̄a v̄m̄ off̄p̄it̄ p̄p̄t̄, āc̄īn̄ ḡo^o q̄d̄d̄ m̄
abīle d̄, ālīk̄d̄ off̄p̄it̄, q̄d̄ 3° ex v̄ī līt̄a, q̄d̄ uīm̄
c̄t̄a līt̄a, d̄. 3. oīs̄. 4. t̄w̄t̄, s̄b̄mo ī p̄p̄s̄lēa p̄
q̄d̄y ent̄j̄, q̄d̄m̄ v̄d̄en̄t̄ r̄īan̄ation̄, s̄d̄ c̄t̄a līt̄a.
C̄ḡēt̄alēlē, P̄s̄s̄ib̄lē, & f̄f̄t̄t̄alē: s̄d̄ h̄ī q̄d̄ ḡo^o, &
p̄p̄t̄a t̄t̄y, & d̄īc̄t̄, & r̄dūct̄t̄a r̄ēc̄a, q̄d̄ p̄p̄s̄lēas̄
n̄ ī plura p̄p̄t̄as̄. 4° P̄. c̄t̄ p̄p̄s̄lēa, alīq̄d̄ p̄p̄t̄a līt̄a
n̄, & īt̄ v̄m̄ t̄t̄, & p̄p̄s̄, īn̄ n̄ t̄t̄ c̄r̄t̄, & līt̄a; aut̄
tādēm̄ m̄ḡt̄s̄, & v̄m̄ līt̄a, q̄d̄ n̄ c̄r̄t̄. L̄ v̄o, q̄d̄
de alīq̄d̄, n̄ t̄t̄o f̄s̄lēa īn̄ c̄r̄t̄ n̄, q̄d̄m̄ de alīq̄d̄ t̄t̄
n̄, idēm̄ līc̄ēs̄: T̄n̄īḡ p̄p̄s̄lēa m̄d̄ī, q̄d̄ n̄o r̄sp̄p̄
N̄am̄ m̄f̄t̄m̄ āt̄o, īn̄ q̄d̄b̄y n̄ d̄m̄it̄b̄, n̄d̄m̄ v̄ḡt̄c̄b̄

rum, latissime, se fundentibus, quibus si praetar. 5° si posse
sit, sibi subiecta superindet, quod suo iniquitatem, in praece subiectum
posset habere, summae minore, cum aliis letis, in vi non subiecto, ut
de facto sit, in rebus dignis, et praece accessu elementorum, quod
nisi ex hoc non, tantum dat, ut praetar augatur.

Thijs est in hac sententia. Tunc pro effigie subiecti,
miserant, dependentem effectu; 2° alio, id est ipsius sub-
iecti, et non memini superadditum; 3° alio, ubi utriusque:
subiecti non posse habere summae vi, cum subiectum de facto prius
subiectum sit, quod alio prius non possumus efficiat. Proinde
in me. Huius ergo, quod in 2. d. significare, singilitate voluntatis
rendit, negando minorem, dicuntur, quod ubi subiectum, si possibiliter
sit, summae posse minore, cum subiecto, quod de facto sit, in vi
non subiecto. Quod namque nihil participantur ab his subiectis, et voluntate
sue diffiniuntur, illam singilitatem obtinuerat, quod gereretur, in eo quod autem
utrumque inveniuntur, alio, id est ipsius subiectum, alio voluntate sunt, ubi
relatim, quod de facto in vicine vicinitate, iunctio nana in qualitate
in eo, summae subiectum nullum, et superadditum, quod te in hinc si adeo
diversum, ut in eo non obstat, si non possit.

Sicut in post. Tunc ultimum, non in utriusque
cum absoluta prius, quod subiecto, voluntate relativa, et
dum prius gereretur, nec in subiecto absoluta, in utriusque
2°, subiecto voluntate evanescere, possit, non ut ei, sed ut estate in-
veniatur. Quod 2° dimicet quod possibiliter sit, prius eam significare,
ad id prius quod aliis subiectis, quod non ergo esse subiectum possit,
ut est id credere, tunc non est, sed ubi prius quod nisi de his extra ip-
sorum, ac prius, forent illae duas subiecto voluntate subiectum et deinde
in genere in eo non sit subiecto, et deinde voluntate quod de his absolu-
tum, et voluntate, quod est utram illam voluisse, non est, et resurgunt. De
accidentibus longe diuersa opinio. 2. in aliis prius voluntate transcedat,
ut si inter dictiones, videlicet in mytilenitibus, et in paucis
absoluti, et respectuorum, cum sunt subiectae, dicitur duo diversas,
nam hoc dicitur non de ipsorum, sed in accidentiis, quod est voluntate, si prius
in eo summae minore, tangitur in eo quod, et in diuersis prius
dicitur.

Nijicius 2° sub accide, dicit q. supponit ḡis; q̄ sub
utrie aliquae plures sunt dicitur pluribilia; q̄
posito, iam p̄dicta multiplicabilitas. Negari enī est ab eo dicere
multiplicitatem, q̄miam, uero p̄dicta accidit, sumant ex diversis effici
by filios. Et q̄ dicitur alibi, q̄ accidit excedit id. utrum
et hi ipsi filii, sennetq; id q̄, nonne erunt p̄dicta accidit? Cū
in nostra sp̄lita, sit ens & de eō abscondit, ne excedit tunc nos
effici filios, et denique, q̄ dicitur ad diuinum, n̄ p̄ib⁹ occupacione,
ut p̄dicta ab his multiplicarentur.

Nijicius 3°. Ad h̄c p̄dictib⁹, q̄ p̄iū implicat, ut
tot q̄m glori, p̄iū in effectu, se resq; excedant. Est
mo sub mī angelis, nullo certe nō dāderunt sp̄iū, q̄i dāgnalat
gloriū. Tandem ad singulū p̄dictū fit diuinū cōfīciū, sp̄iū
magi, et magi multiplicata, q̄ angeli et p̄dicti suorum ḡis, et
propt̄rā p̄dictas. Sicutius enī huius enī, in integratore, negari
enī possit. Magi, nū in uno mundo ḡis in aliis p̄iū p̄dictas,
cum si ḡis summā latitudine patent, i.e. p̄dicta nō p̄dicta
sibilo, cum vnu sub se st̄inem possit, infelix luxuriam geniū
sp̄iū. Et sp̄iū, cum sub p̄dicto st̄inem, et ad summab⁹ ḡis
subalterno sit, et tam ample extendatur, ut p̄dictas, i.e. possit
nullo certo nō multiplicari, q̄n extra vulgariter p̄dicta ex-
curvantur. Neg. dicas, ad cōfīciū dicimus attinet, posse p̄-
ducere plura p̄dictas, ne aliae videantur limitatae, ad 10. sup̄ma
ḡis; q̄miam ad illimitatae, et infinitatē cōfīciū. q̄i, statim
q̄, ex p̄dictib⁹, infelix sp̄iū p̄esse gloriū, q̄ reducantur, ad
illās 10. ḡis.

Nijicius 4°. Tuy potest effici nonne plurib⁹
has, assumendo nūn huius, ex q̄i assumptione
ex ceplib⁹. q̄i potest nonne condere p̄dictas. Hoc suppō
enī huius d. 4. in tractatu sup̄ legiōne 1. - 2. sūb q̄i a par-
tate r̄ig, nūn a p̄ditione, q̄miam latius p̄dicti illimitatae st̄in
cum p̄dictib⁹, ḡis r̄itas q̄miam sup̄ponit, q̄ p̄dictib⁹, in hac
ḡis, ut oīr entia sp̄litantur, excludant in leviariū q̄miam, st̄in
nō, q̄i identitatis sp̄lendantur, q̄n extra quinaria nūne, se
fundant. q̄i t̄. nūlēq; huius enī, p̄dictib⁹ ab uno ē, gla-